

DAVID MINOVES Director general de Cooperació i Acció Humanitària

«El govern no farà cap pas enrere»

La voluntat de mantenir el compromís per l'eradicació de la pobresa sense estirar més el braç que la màniga és el principal missatge que trasllada a la ciutadania, de la qual espera alhora un elevat grau d'exigència que repercuteixi en la millora de la qualitat de la cooperació

PAU LANA O / MIQUEL TORNS /
CARME VINYOLES

La vehemència ben articulada del seu discurs es correspon amb el desordre endreçat que campa en el despatx on ens rep, sense cap mena de dubte, el despatx d'un *activista de la solidaritat* d'alt nivell –de criteri, dedicació i consciència– que té al cap, segurament que també al cor, tots els projectes aplegats en el garbuix d'expedients i carpetes del seu dia a dia.

–Vostè ha dit que malgrat l'actual context econòmic el pla director garanteix que Catalunya no farà cap pas enrere en el seu compromís de finançament del desenvolupament per a l'eradica-

Governança democràtica

Amb una intensa trajectòria de compromís amb els afers públics, David Minoves (Barcelona, 1969) forma part d'aquesta activa societat civil catalana capaç d'aguantar el país en temps de dictadures, negació de drets, crisi... Un bagatge que no per casualitat defineix l'actual model de cooperació basat en la governança democràtica que vol dir enfortiment dels governs del sud a través de processos participatius.

ció de la pobresa i la lluita contra les desigualtats...

–«És que ser solidaris no és donar el que ens sobra sinó compartir el que tenim, i hem de saber mantenir aquest plantejament en la mesura del possible.»

–Aprendre a compartir és tota una cultura. Considera la societat catalana prou sensible?

–«Efectivament la solidaritat és de per si un valor polític de primera qualitat que fins i tot algú ha definit com la tendresa dels pobles perquè, a banda de la seva dimensió de responsabilitat i eficiència, té també una motivació vinculada amb els sentiments i la disposició pel

benestar d'altri. I crec que sí, que la cultura de la solidaritat està fortament arrelada en la societat catalana; de fet, així ens ho revela una enquesta realitzada l'any passat, quan la crisi ja havia esclatat: un 85% de les persones consultades estaven d'acord que la Generalitat dediqués recursos a la cooperació pel desenvolupament i més de la meitat d'elles fins i tot veien bé que s'augmentessin els recursos.»

–Aquesta resposta desmentiria l'argument del populisme que s'alimenta de la competència i l'enfrontament per allò que «primer són els de casa»?

–«Sí, però no podem baixar la

DM

guàrdia perquè l'enquesta, al costat d'aquesta elevada adhesió a la cooperació va detectar també que hi ha un grau considerable de desconeixement sobre els seus principis i funcionament. És evident que ens cal fer una intensa tasca de pedagogia, explicar molt bé el que estem fent, per què ho estem fent i els resultats obtinguts, per no perdre el suport de la població davant els atacs de la demagogia, i val a dir que l'educació per al desenvolupament esdevé una eina fonamental per a la sensibilització.»

—Per tant, el principal missatge seria...

—«Com apuntava abans, que el govern de la Generalitat no farà cap pas enrere. Certament en època de crisi la gent no entendria que estiréssim més el braç que la mà niga i no ho farem, l'esforç que mantindrem en matèria de cooperació al desenvolupament serà proporcional a la capacitat real del país; això vol dir que l'increment anual no podrà superar el percentatge de creixement dels ingressos corrents del corresponent exercici pressupostari. Però la gent tampoc no entendria que aturéssim el nostre compromís amb els països i els pobles més empobrits, de manera

«No donem el que ens sobra, compartim el que tenim»

«La solidaritat és un valor polític de gran qualitat»

Minoves és defensor de la coherència política. / JOSEP LOSADA

«Una bona cooperació no genera dependència»

que no tallarem d'arrel la cooperació com ha fet l'Ajuntament de Madrid, ni la retallarem com ha fet el govern de Rodríguez Zapatero, sinó que durem a terme un increment sostingut en la mesura de les nostres possibilitats.»

—És una qüestió també de coherència política?

—«Sí, començant per tenir clar que pel que fa als grans processos de desenvolupament no hi ha temes locals i te-

ció, de governança democràtica, de drets humans, d'equitat de gènere, de política, a fi de comptes, i de vegades els governs entren en contradicció, com si el que fa la mà dreta ho desfés la mà esquerra. Per exemple, no és coherent donar suport en matèria de salut a l'Agència de Nacions Unides pels Refugiats de Palestina a la vegada que signar acords amb Israel que impliquen cooperació amb material militar i de doble ús. Com aquesta trobaríem altres contradiccions per part de molts governs del món, per això crec que la consciència crítica i l'exigència de la ciutadania és imprescindible per millorar la qualitat de la cooperació.»

—Aquesta ciutadania exigent critica sovint el grau de dependència que pot arribar a generar la cooperació en alguns països.

—«I tenen raó, una bona cooperació implica precisament enfortir els drets de les persones i dels pobles perquè siguin cada vegada més lliures, més capaços, més formats i tinguin més oportunitats, és a dir, que siguin més sobirans, no més dependents. Per a mi, qüestionar això seria qüestionar la mateixa arrel política del desenvolupament.»

mes globals, que gairebé tot ens afecta. És legítim i necessari que exigim a les administracions coherència en les seves polítiques públiques perquè quan parlem de desenvolupament parlem de salut, d'educa-